

Krušné hory opět lákají

NA HRANICI SEVEROZÁPADNÍCH ČECH A SASKA

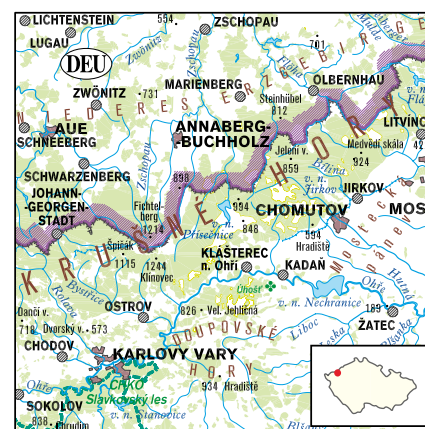
Nemilované, podceňované, někdy i vysmívané: tak se daly donedávna označit Krušné hory. Dnes už to ale zdaleka není jen krajina mrtvých lesů na pozadí kouřících elektráren. Naopak, najdete tu ztichlý svět horských rašelinišť, čisté potoky, zajímavou architekturu a také dobré podmínky pro různé sporty.

tu do podhůří klesá jen pozvolně a je rozbrázděná četnými bočními údolími.

Mrtvé lesy jsou (snad) minulostí

Co však donedávna českou a německou část Krušných hor spojovalo, byly obrovské ekologické škody způsobené zejména masivním spalováním nekvalitního hnědého uhlí v podkrušnohorských elektrárnách. Krušné hory/Erzgebirge se od 70. let 20. století staly synonymem pro mrtvé lesy, kyselé deště a měsíční krajinu. Po odsíření elektráren a zavedení dalších ekologických opatření v 90. letech se situace co do čistoty ovzduší sice prudce zlepšila, ale věc má přece jen dlouhou setrvačnost. Cenu za krajinnou genocidu budou platit ještě další generace: než plně zregenerují krušnohorské lesy, z půd zmizí těžké kovy a vodu z potoků zase půjde bez obav pít, potrvá ještě desítky let.

MAPA: © KARTOGRAFIE PRAHA

Jak se tam dostat

Východní část Krušných hor je z Prahy a středních Čech snadno přístupná. Po hlavních silnicích přes Teplice, respektive Chomutov jste u cíle nejdéle za půldruhé hodiny. Západní Krušnohoří je z nitra české kotliny odlehlejší, cestou se nevyhnete Karlovým Varům.

Raritou jsou tři krušnohorské železnice, využitelné při pěších túrách nebo cyklovýletech. Vlaky vás vyvezou až na hřeben – do Mikulova, Vejprtu i Perninku. Dráhy to jsou malebné, vlaky supí do kopce po viaduktech a skrze tunely, ale počítejte s dlouhou jízdní dobou.

Konečně hory! Možná takové zvolání vám přichází na jazyk, když se ke Krušným horám přibližujete z českého vnitrozemí. Zvedají se z české kotliny opravdu strmě a jednolitě; může za to tzv. krušnohorský zlom, mohutná prasklina v zemské kůře, která se tu vytvořila ve třetihorách. Krajina severně od zlomu se v důsledku horotvorných tlaků vyklenula o stovky metrů vzhůru, zatímco jižněji ležící oblasti (dnešní Podkrušnohorská pánev) naopak poklesla. Výsledkem je ne-

bývale strmý svah a také skutečnost, že vrcholové části Krušných hor jsou, zejména ve východní polovině, poměrně ploché.

Hřeben Krušných hor dnes převyšuje Podkrušnohorské pánve na krátké vzdálenosti o více než 700 metrů. Pozná to každý, kdo se sem vydá. Stoupáte-li z Chomutova či Teplic pěšky nebo na kole, pořádně se zapotíte a převýšení je znát i při cestě autem. Oproti tomu přírodní poměry na severní, saské straně Krušných hor jsou méně dramatické. Krajina